

ביאורים לכמה מדברי המסורה – פרשת וזאת הברכה.

1. לג/א – "איש האלהים".

בשלוש מקומות בתנ"ך נקרא משה כן, מפרש הרוקח כי ה' דבר אתו בג' מקומות, סיני, אהל מועד, ערבות מואב.

2. לד/ד – "הראיתיך (ב' פעמים י') בעיניך".

מפרש הרוקח אות י' כי יש בתורה עשרה פסוקים שה' נשבע לאבות להביאם לא"י. וכן העתיק ב"בעל הטורים" שה' הראה למשה עשר קדושות שבא"י. (כלים א, ה)

3. לד/ו – "ויקבור אותו בג'". (כתוב חסר א')

מסביר הרוקח (והועתק ב"בעל הטורים") כי נעלם מקום קבורתו, וגם משה לא יודע מקומו.

וני"ל להוסיף ע"פ "תקונים מזהר חדש" (מהדורה עם פי' הגר"א, דף 16) על פסוקנו, שנשמתו של משה גנוזה בגי'א של שם אבגית"ץ. (ר"ת אנא בכח...)

והנה בתיקו"ז (במהדורה עם פי' הגר"א, דף 278) מובא "כל נְיָא וְנְיָא" (ישעיה מ, ד) איהו גימטריאות פרפראות לחכמה עכ"ל. ופ"ש הוא נוטריקון של אותיות ג'י' של שם קודש של אבגית"ץ. הגר"א מעיר שם: "והוא מחולל מפשעינו" (ישעיה נג, ה), 'חכמת סופרים תסרח' (סוטה מט:), נאמר 'ירום ונשא וגבה מאד' (ישעיה נב, יג) כל גיא שהיה שפל מאד, וְנְיָא! והוא שעליו נאמר 'ויקבור אותו בגיא' עכ"ל.

כלומר אלו שסופרים את האותיות (עיין קידושין ל) בדור עקבות-משיחא תהיו; חכמתם 'נסרחת' בעיני הבריות, שמא יש לומר מלשון סרח העודף' (שמות כו/ב), כלומר 'מיותרת' בעיניהם. ויש בזה כפירה סמויה, כי כמו שאין לזלול בקדשים וטהרות, כך אין לזלול בשום חלק מהתורה. "וירועה זונות יאבד הון" כל האומר: שמועה זו נאה, וזו אינה נאה, מאבד הונה של תורה" (עירובין סד). עומקה של דרשה זו היא שהתורה נחשבת לאשתו של הלומד, כי היא השלמתו. (קידושין ל: "ראה חיים עם אשה אשר אהבת", וכן בסנהדרין צט. "הלומד תורה לפרקים - הוא: נואף אשה חסר לב" / ועיין על כך מהר"ל, "נתיבות עולם", תורה, פ"ד, עמ' יח, כב). מי שאינו קבוע עם התורה בכל מצביה, אלא הוא מחפש בתורה רק את הנוצץ והמבריק לפי ראות-עיניו, עליו חז"ל דרשו לגנאי. במקום "זוֹנָה", "זוֹ נָאָה". כי לכן הוא תר ונד מקביעותו. ולשון ביקורתם היא חריפה ביותר! ואמרו עליו שיענש ע"כ ויפסיד בגלל זה הון רב של התורה. (=יעלמו ממנו מעיינות החכמה).

בספר "קול התור" (של תלמיד הגר"א) כותב שבדור עקבתא דמשיחא יהיו רבים שהם מזלזלים בחכמת הרמזים והגימטריאות, "וכנודע סבל הגר"א רבות מזלזולים בענין זה" (פ"ב קטע י, וכן שם פ"ג קטע ו'). כלומר, תלמידי חכמים אחרים בדורו לעגו לגר"א על שהוא עוסק בגימטריאות "יותר מדי" ולא בהיות דאביי ורבא. אבל הם טעו בזה, כי מאז "בעל הטורים" ועד הרב יעקב ישראל קנייבסקי בדורנו (בספרו "ברכת פרי") גדולי ישראל השקיעו בזה עמל רב וזמן רב, כי הוא מקצוע גדול בתורה. והענין כמו שכתב אריז"ל ("ליקוטי תורה") שתורת הנגלה מתחילה באות ב' בראשית. אבל תורה דלעילא מתחילה באות א' ("אנכי" של עשרת הדברות). אות א' איננה מבוטאת ואינה נהגית. (לדוגמא: בשם דניאל רק שומעים ניקוד צירי, ולא אות א'. וכן כתב מהר"ל ("נתיבות עולם", עבודה פ"ב).

בסיכום: אות א' של "גיא" נעלמה, כלומר חכמה רבתא זאת של משה רבנו היא כביכול "קבורה" בזמננו, ולכן סבל הגר"א מן זלזולים, אבל הוא לא שת לבו לאלו הבלתי-מבינים את ערך הענין. אבל ע"י בואו של משיח בן יוסף והמעוררים את זכותו, שוב תתגלה בישראל חכמה מפוארה זו.